

ใบงานการทดลองที่ 2

เรื่อง ภาษา Dart

1. จุดประสงค์

1. เขียนประกาศตัวแปรประเภท List และใช้ Method ของ List ได้
2. เขียน function ที่สร้างขึ้นเอง และ เรียกใช้ function library ได้

2. ทฤษฎี

บทที่ 1.5 ชุดข้อมูล

ชุดข้อมูลในภาษา Dart มี 2 ประเภทหลักๆ คือ

- List เก็บข้อมูลแบบเรียงลำดับ มีค่าเท่ากับ array ในบางภาษา
- Map เก็บข้อมูลแบบ key-value มีค่าเท่ากับ dictionary หรือ hash-table ในบางภาษา

1.5.1 ชุดข้อมูลในแบบลิสต์

List คือชุดข้อมูลที่เก็บข้อมูลแบบเรียงลำดับ ข้อมูลแต่ละตัวใน List เรียกว่าสมาชิก (element) สมาชิกใน List จะถูกเรียงลำดับตามเลขลำดับเริ่มต้นที่ 0

โครงสร้างชุดข้อมูลในแบบลิสต์

```
List<type_list> variable=[value1,value2]; หรือ
List variable = <type_list>[value1,value2];
```

type_list คือ ชนิดข้อมูลของลิสต์
variable คือ ชื่อตัวแปรของลิสต์ที่สร้าง
value คือ ค่าในลิสต์

1.5.1.1 การสร้าง List

การสร้าง List มี 2 วิธีหลักๆ ดังนี้

- การสร้าง List แบบไม่ระบุชนิดข้อมูล สามารถทำได้โดยการใช้ตัวแปรชนิด var หรือ dynamic แล้วกำหนดสมาชิกของ List ในวงเล็บ [ ]

```
var numbers = [-10, 01, 3.141, 7, 10.5, 11, 66.99];
dynamic data= [ true, 0.39, false, "Drink"];
```

- การสร้าง List แบบระบุชนิดข้อมูล สามารถทำได้โดยการใช้คำสั่ง List() แล้ว กำหนดชนิดข้อมูลของสมาชิกของ List ในวงเล็บ [ ]

```
List<int> numbers = [-1, 1, 3, 7];
List numbers =<int> [-1, 1, 3, 7]; // หรือจะประกาศแบบนี้ก็ได้เช่นกัน

List<String> names=['Drink', 'Ninja', 'AJ'];
List names=<String>['Drink', 'Ninja', 'AJ']; // หรือจะประกาศแบบนี้ก็ได้เช่นกัน

List <dynamic> data= [ true, 0.39, false, "Drink"];
```

เราไม่จำเป็นต้องกำหนดค่าในลิสต์ตั้งแต่แรก เราสามารถกำหนดไว้บางส่วนก่อนหรือไม่มีเลย (ลิสต์ว่าง) แล้วค่อยเพิ่มข้อมูลในลิสต์ภายหลัง

```
List<String> name = [];
name = name + ["Drink"];
name += ['AJ'];
var name2 = 'Ninja';
name += [name2];
print(name);
```

ผลลัพธ์
[Drink, AJ, Ninja]

1.5.1.2 การเข้าถึงสมาชิกของ List

เราสามารถเข้าถึงสมาชิกของ List ได้โดยใช้เลขลำดับของสมาชิกเริ่มต้นที่ 0 ดังนี้

```
void main() {
List<dynamic> numbers = [-10, 01, 3.141, 7, 10.5, 11, 66.99];
print(numbers[2]); // 3.141
numbers[2] = "Ninja";
print(numbers[2]); // Ninja
}
```

1.5.1.3 การใช้ลูป for-in ร่วมกับลิสต์

อีกทางหนึ่งที่จะเข้าถึงข้อมูลในลิสต์ ก็สามารถใช้ลูป for โดยใช้ตัวนับจำนวนสมาชิกในลิสต์เพื่อใช้ในการวนลูป แต่มีอีกวิธีที่สะดวกกว่าการใช้ for ง่ายๆคือ for-in สามารถดูได้ตามตัวอย่างด้านล่าง

```
void main() {
  List<String>
  names=['Drink','Ninja','Athan'];

  for(int n=0;n<names.length;n++){
    print(names[n]);
  }
  for(String i in names){
    print(i);
  }
}
```

ผลลัพธ์

Drink
Ninja
Athan
Drink
Ninja
Athan

1.5.1.4 พร็อพเพอร์ตี้และเมธอดที่สำคัญของลิสต์

ลิสต์จัดอยู่ใน คลาสในภาษา Dart ซึ่งจะประกอบด้วยพร็อพเพอร์ตี้และเมธอดอยู่จำนวนหนึ่งที่เราจะได้นำไปใช้งานได้ใบบางกรณี สามารถดูคำสั่งและความหมายได้ดังตาราง 1.5.1.4.1 และ 1.5.1.4.2

- พร็อพเพอร์ตี้ (property) คือ ตัวแปรที่ผูกติดกับวัตถุ (object) โดยพร็อพเพอร์ตี้สามารถเข้าถึงได้โดยตรงผ่านตัวดำเนินการจุด (.)

คำสั่ง	ความหมาย
length	ตรวจสอบจำนวนสมาชิกในลิสต์
first	สมาชิกตัวแรกของลิสต์
last	สมาชิกตัวสุดท้ายในลิสต์
reversed	เรียงลำดับย้อนกลับ
isEmpty	ตรวจสอบว่าเป็นลิสต์ว่างเปล่าหรือไม่ ถ้าใช่จะได้ค่า true

ตารางที่ 1.5.1.4.1 คำสั่งและความหมายของพร็อพเพอร์ตี้ของลิสต์

```
void main() {  
    // สร้างชุดข้อมูล List  
    List<int> numbers = [1, 2, 3, 4, 5];  
  
    // ตรวจสอบจำนวนสมาชิกในลิสต์  
    print(numbers.length); // 5  
  
    // ตรวจสอบว่าชุดข้อมูลว่างหรือไม่  
    print(numbers.isEmpty); // false  
  
    // เข้าถึงสมาชิกลำดับแรกในชุดข้อมูล  
    print(numbers.first); // 1  
  
    // เข้าถึงสมาชิกลำดับสุดท้ายในชุดข้อมูล  
    print(numbers.last); // 5  
  
    // สร้างชุดข้อมูลแบบกลับด้าน  
    print(numbers.reversed); // [5, 4, 3, 2, 1]  
}
```

- เมธอด (method) คือ ฟังก์ชันที่ผูกติดกับวัตถุ โดยเมธอดสามารถเรียกใช้ผ่านตัวดำเนินการจุด (.)

คำสั่ง	ความหมาย
add()	เพิ่มสมาชิกเข้าไปในชุดข้อมูล
addAll()	เพิ่มสมาชิกหลายตัวเข้าไปในชุดข้อมูลพร้อมกัน
clear()	ลบสมาชิกทั้งหมดออกจากชุดข้อมูล
contains()	ตรวจสอบว่าสมาชิกที่กำหนดอยู่ในชุดข้อมูลหรือไม่
forEach()	เรียกใช้การทำงานที่กำหนดสำหรับแต่ละสมาชิกในชุดข้อมูล
indexOf()	ค้นหาสมาชิกในชุดข้อมูลตามค่าที่กำหนด
insert()	เพิ่มสมาชิกเข้าไปในชุดข้อมูลที่ตำแหน่งที่ต้องการ
join()	ต่อสมาชิกในชุดข้อมูลเข้าด้วยกันด้วยค่าที่กำหนด
remove()	ลบสมาชิกออกจากชุดข้อมูล
removeAt()	ลบสมาชิกออกจากชุดข้อมูลตามตำแหน่งที่ต้องการ
sort()	เรียงลำดับสมาชิกในชุดข้อมูล

ตารางที่ 1.5.1.4.2 คำสั่งและความหมายของเมธอดของลิสต์

```
void main() {
    List<int> numbers = [1, 2, 3];
    // เพิ่มสมาชิกลงในชุดข้อมูล
    numbers.add(4); // [1,2,3,4]
    numbers.addAll([5, 6]); // [1,2,3,4,5,6]

    // ตรวจสอบว่าสมาชิกที่กำหนดอยู่ในชุดข้อมูลหรือไม่
    print(numbers.contains(2)); // true

    // เรียกใช้การทำงานที่กำหนดสำหรับแต่ละสมาชิกในชุดข้อมูล
    numbers.forEach((number) {
        print(number); }); // 1...6

    // ค้นหาสมาชิกในชุดข้อมูลตามค่าที่กำหนด
    int index = numbers.indexOf(3); // 2

    // เพิ่มสมาชิกลงในชุดข้อมูลในตำแหน่งที่ต้องการ
    numbers.insert(0, 0); //[0, 1, 2, 3, 4, 5, 6]
```

```
// ต่อสมาชิกในชุดข้อมูลเข้าด้วยกันด้วยค่าที่กำหนด
String joinedNames = numbers.join(" ");
print(joinedNames); // 0 1 2 3 4 5 6

// ลบสมาชิกออกจากชุดข้อมูล
numbers.remove(3); // [0, 1, 2, 4, 5, 6]

// ลบสมาชิกออกจากชุดข้อมูลตามตำแหน่งที่ต้องการ
numbers.removeAt(1); // [0, 2, 4, 5, 6]

// เรียงลำดับสมาชิกในชุดข้อมูล
numbers.sort(); // [0, 2, 4, 5, 6]

numbers.clear();
print(numbers); //[ ]ลิสต์ว่าง
}
```

1.5.2 ชุดข้อมูลในแบบแมป

ชุดข้อมูลในแบบแมป (Map) เป็นชุดข้อมูลชนิดหนึ่ง ที่ใช้เก็บข้อมูลคู่กันระหว่างคีย์ (Key) และค่า (Value) โดยคีย์จะต้องเป็นค่าที่ไม่ซ้ำกัน ชุดข้อมูลในแบบแมป มีลักษณะคล้ายกับพจนานุกรม ที่สามารถค้นหาค่าได้จากคีย์

โครงสร้างชุดข้อมูลในแบบแมป

```
Map<key_type, value_type> variable = { key1:value1, key2:value2};
หรือ
Map variable = <key_type, value_type>{ key1:value1, key2:value2};
```

key_type คือ ชนิดข้อมูลของ key ซึ่งส่วนใหญ่เรานิยมให้เป็นชนิด String แต่ที่สำคัญคือไม่ควรให้ค่า key ซ้ำกัน

value_type คือ ชนิดข้อมูลของ value

1.5.2.1 การสร้าง Map

ชุดข้อมูลในแบบแมป (Map) สามารถสร้างขึ้นได้ 2 วิธี ดังนี้

- การสร้างชุดข้อมูลเปล่า การสร้างชุดข้อมูลเปล่าสามารถทำได้โดยใช้ตัวสร้าง (constructor) ของคลาส Map โดยไม่มีการระบุค่าใดๆ ให้กับชุดข้อมูล

```
Map<String, String> countries = {};
```

ตัวอย่างการใช้งานการสร้างชุดข้อมูลเปล่ามีดังนี้

```
// สร้างชุดข้อมูลเปล่า
Map<String, String> countries = {};
// แสดงผลชุดข้อมูล
print(countries); // {}
```

- การสร้างชุดข้อมูลจากค่าคงที่ การสร้างชุดข้อมูลจากค่าคงที่สามารถทำได้โดยใช้ตัวสร้าง (constructor) ของคลาส Map โดยระบุค่าคงที่ให้กับชุดข้อมูล

```
Map<String, String> countries = {
    "TH": "Thailand",
    "US": "United States",
    "JP": "Japan"
};
```

ตัวอย่างการใช้งานการสร้างชุดข้อมูลจากค่าคงที่มีดังนี้

```
// สร้างชุดข้อมูลจากค่าคงที่
Map<String, String> countries = {
    "TH": "Thailand",
    "US": "United States",
    "JP": "Japan"
};
// แสดงผลชุดข้อมูล
print(countries); // {TH: Thailand, US: United States, JP: Japan}
```

1.5.2.2 การเข้าถึงสมาชิกของ Map

การเข้าถึงสมาชิกของชุดข้อมูลในแบบแมป (Map) สามารถดำเนินการได้โดยใช้ตัวดำเนินการ [ ] โดยระบุคีย์ของสมาชิกที่ต้องการเข้าถึง

ตัวอย่างการเข้าถึงสมาชิกของชุดข้อมูลในแบบแมปมีดังนี้

```
void main() {
    // สร้างชุดข้อมูล
    Map<String, String> countries = {
        "TH": "Thailand",
        "US": "United States",
        "JP": "Japan"
    };
    // เข้าถึงสมาชิกของชุดข้อมูล
    String? countryName = countries["TH"];
    print(countryName); // Thailand
    print(countries["US"]); // United States
    countries["JP"] = "Faker";
    print(countries["JP"]); // Faker
}
```

1.5.2.3 การใช้ลูป for-in ร่วมกับ Map

การเข้าถึงสมาชิกของชุดข้อมูลในแบบแมป (Map) โดยใช้ for in สามารถดำเนินการได้โดยใช้ตัวดำเนินการ for...in โดยชุดข้อมูลในแบบแมปจะวนซ้ำผ่านคีย์และค่าของสมาชิกแต่ละตัว

ตัวอย่างการเข้าถึงสมาชิกของชุดข้อมูลในแบบแมปโดยใช้ for in มีดังนี้

```
// สร้างชุดข้อมูล
Map<String, String> countries = {
  "TH": "Thailand",
  "US": "United States",
  "JP": "Japan"};
// เข้าถึงสมาชิกของชุดข้อมูลโดยใช้ for in
for (var entry in countries) {
  print(entry.key); // TH
  print(entry.value); // Thailand
}
```

1.5.2.4 พร็อพเพอร์ตี้และเมธอดที่สำคัญของ Map

แมปก็จัดอยู่ใน คลาสในภาษา Dart ซึ่งจะประกอบด้วยพร็อพเพอร์ตี้และเมธอดอยู่จำนวนหนึ่งที่เราจะได้นำไปใช้งานได้ใบบางกรณี สามารถดูคำสั่งและความหมายได้ดังตาราง 1.5.2.4.1 และ 1.5.2.4.2

- พร็อพเพอร์ตี้ (property) คือ ตัวแปรที่ผูกติดกับวัตถุ (object) โดยพร็อพเพอร์ตี้สามารถเข้าถึงได้โดยตรงผ่านตัวดำเนินการจุด (.)

คำสั่ง	ความหมาย
length	ตรวจสอบจำนวนสมาชิกในลิสต์
isEmpty	ตรวจสอบว่าเป็นลิสต์ว่างเปล่าหรือไม่ ถ้าใช่จะได้ค่า true
keys	key ทั้งหมดในแมป
values	value ทั้งหมดในแมป

ตารางที่ 1.5.2.4.1 คำสั่งและความหมายของพร็อพเพอร์ตี้ของแมป

```
// สร้างชุดข้อมูล
Map<String, String> countries = {
  "TH": "Thailand",
  "US": "United States",
  "JP": "Japan"};
// ตรวจสอบจำนวนสมาชิกในชุดข้อมูล
int numberOfCountries =
countries.length;
print(numberOfCountries); // 3
```

```
// ตรวจสอบว่าชุดข้อมูลว่างหรือไม่
bool isEmpty = countries.isEmpty;
print(isEmpty); // false
// เข้าถึงชุดข้อมูลของคีย์ทั้งหมดในชุดข้อมูล
Set<String> countriesKeys = countries.keys;
print(countriesKeys); // {TH, US, JP}
// เข้าถึงชุดข้อมูลของค่าทั้งหมดในชุดข้อมูล
Set<String> countriesValues = countries.values;
print(countriesValues); // {Thailand, United States, Japan}
```


- เมธอด (method) คือ ฟังก์ชันที่ผูกติดกับวัตถุ โดยเมธอดสามารถเรียกใช้ผ่านตัวดำเนินการจุด (.)

คำสั่ง	ความหมาย
addAll()	เพิ่มสมาชิกหลายตัวเข้าไปในชุดข้อมูลพร้อมกัน
clear()	ลบสมาชิกทั้งหมดออกจากชุดข้อมูล
containsKey()	ตรวจสอบว่า key ที่กำหนดอยู่ในแมปหรือไม่ ถ้ามีคืนค่า true
containsValue()	ตรวจสอบว่า value ที่กำหนดอยู่ในแมปหรือไม่ ถ้ามีคืนค่า true
forEach()	เรียกใช้การทำงานที่กำหนดสำหรับแต่ละสมาชิกในชุดข้อมูล
remove()	ลบสมาชิกออกจากชุดข้อมูล

ตารางที่ 1.5.1.4.2 คำสั่งและความหมายของเมธอดของแมป

```
// สร้างชุดข้อมูล
Map<String, String> countries = {
    "TH": "Thailand",
    "US": "United States",
    "JP": "Japan"
};

// เพิ่มสมาชิกใหม่ลงในชุดข้อมูล
countries.addAll({
    "CN": "China",
    "FR": "France",
    "DE": "Germany"
});

// ตรวจสอบว่าชุดข้อมูลมีคีย์ที่กำหนดหรือไม่
bool isThailandInCountries =
countries.containsKey("TH");
print(isThailandInCountries); // true
```

```
// ตรวจสอบว่าชุดข้อมูลมีค่าที่กำหนดหรือไม่
bool isThailandInCountries =
countries.containsValue("Thailand");
print(isThailandInCountries); // true

// วนซ้ำผ่านชุดข้อมูลโดยใช้ for in
for (MapEntry<String, String> entry in
countries.entries) {
    print(entry.key); // TH, US, JP, CN, FR,
    DE
    print(entry.value); // Thailand, United
    States, Japan, China, France, Germany
}

// ลบสมาชิกออกจากชุดข้อมูล
countries.remove("TH");

// ตรวจสอบว่าชุดข้อมูลมีคีย์ที่กำหนดหรือไม่
bool isThailandInCountries =
countries.containsKey("TH");
print(isThailandInCountries); // false
```

บทที่ 1.6 ฟังก์ชัน (Function)

1.6.1 ความหมายของฟังก์ชัน

เป็นการแยกส่วนที่ต้องทำซ้ำๆ ของการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งไปสร้างเป็นบล็อกไว้ต่างหาก ซึ่งสามารถเรียกเฉพาะส่วนนี้ขึ้นมาใช้งานได้ทันทีเมื่อต้องการ จึงไม่ต้องเขียนโค้ดซ้ำซ้อนกัน

1.6.2 ประเภทของฟังก์ชัน

1.6.2.1 ฟังก์ชันมาตรฐาน (Standard Function)

เป็นฟังก์ชันที่สามารถเรียกใช้งานได้ โดยไม่ต้องเขียนขึ้นเอง เช่น ฟังก์ชันคำนวณทางคณิตศาสตร์ ในภาษา Dart สามารถเขียนได้ว่า `import 'dart:math';` เป็นต้น โดยฟังก์ชันเหล่านี้สามารถเรียกได้อีกอย่างว่าไลบรารีฟังก์ชัน (Library Function)

1.6.2.2 ฟังก์ชันที่ผู้ใช้สร้างขึ้นเอง (User-Define Function)

เป็นฟังก์ชันที่ผู้ใช้งานสร้างขึ้นเอง ซึ่งส่วนใหญ่เขียนขึ้นมาเพื่อแก้ไขปัญหาการคำนวณตามสูตรต่างๆ หรือตอบสนองกับความต้องการในการแก้ปัญหาของผู้ใช้

1.6.3 ฟังก์ชันที่ผู้ใช้สร้างขึ้นเอง (User-Define Function)

1.6.3.1 การสร้างฟังก์ชัน

การสร้างฟังก์ชันในภาษา Dart ให้เริ่มต้นด้วยการระบุชนิดข้อมูลที่จะส่งกลับ แล้วตามด้วยชื่อฟังก์ชัน และกำหนดคำสั่งต่างๆ ไว้ในบล็อก `{ }` ดังรูปแบบต่อไปนี้

```
ชนิดข้อมูลส่งกลับ ชื่อฟังก์ชัน ( ) {
    คำสั่งต่างๆ
}
```

สำหรับชนิดข้อมูลกลับ ถ้าไม่มีการส่งค่ากลับ ให้ระบุคำว่า `void` ส่วนชื่อฟังก์ชันใช้หลักการเดียวกับการตั้งชื่อตัวแปร โดยในภาษา Dart นิยมให้อักขระตัวแรกของชื่อฟังก์ชันเป็นตัวพิมพ์เล็ก เช่น ฟังก์ชันที่ชื่อ `printOneToHundred` พิมพ์ตัวเลข 1 - 100 โดยอาจเขียนได้ดังนี้

```
void printOneToHundred ( ) {
    for (int i = 1; i <= 100; i++) {
        print( i );
    }
}
```

1.6.3.2 การกำหนดพารามิเตอร์ในเบื้องต้น

หากใช้เฉพาะข้อมูลที่กำหนดขึ้นภายในฟังก์ชัน จะขาดความยืดหยุ่นต่อการทำงาน ดังนั้น เราอาจสร้างฟังก์ชันที่สามารถรับข้อมูลจากภายนอกเข้ามาประมวลผลภายในฟังก์ชันได้ ซึ่งสามารถเรียกข้อมูลดังกล่าวได้ว่า **พารามิเตอร์ (Parameter)** โดยใช้รูปแบบดังนี้

```
ชนิดข้อมูลส่งกลับ ชื่อฟังก์ชัน (ชนิดข้อมูล ชื่อพารามิเตอร์, ...) {
    คำสั่งต่างๆ
}
```

พารามิเตอร์ คือตัวแปรที่ใช้รับข้อมูลจากภายนอกเข้ามาใช้ในฟังก์ชัน โดยมีข้อกำหนดที่ควรรู้จักในเบื้องต้นดังนี้

- ต้องระบุชนิดข้อมูลและชื่อของพารามิเตอร์เช่นเดียวกับการประกาศตัวแปร
- แต่ละฟังก์ชันจะมีพารามิเตอร์กี่ตัวก็ได้ ขึ้นอยู่กับความจำเป็นในการใช้งาน
- ถ้ามีพารามิเตอร์หลายตัว ให้คั่นแต่ละตัวด้วยเครื่องหมาย ,
- เราสามารถนำพารามิเตอร์ไปใช้งานต่าง ๆ ในฟังก์ชันคล้ายกับตัวแปร

แนวทางตัวอย่างการสร้างฟังก์ชันแบบมีพารามิเตอร์ มีดังนี้

```
//ฟังก์ชันตรวจสอบเลขว่าเป็นเลขคู่หรือเลขคี่
void checkOddEven (int num) {
    if (num % 2 == 0) {
        print('Even');
    } else {
        print('Odd');
    }
}

//ฟังก์ชันแสดงชื่อ
void showName (int number, String firstname, String lastname) {
    print('$number : $firstname $lastname');
}
```

ทั้งนี้ยังมีแนวทางการกำหนดพารามิเตอร์แบบต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. พารามิเตอร์แบบชุดข้อมูล

พารามิเตอร์ที่รับเข้ามาในฟังก์ชันอาจเป็นชุดข้อมูลแบบ ลิสต์ หรือแมป เช่นเดียวกับการส่งค่ากลับออกจากฟังก์ชันที่กล่าวไป ซึ่งหลักการต่างๆ เหมือนเดิมทั้งหมด ซึ่งสามารถดูแนวทางจากโค้ดต่อไปนี้

```
void main ( ) {
    List<int> nums = randIntNums(1, 100, 5);
    Map<String, int> stat = minMaxAvg(nums);
    print(nums);
    print(stat);

    //ลักษณะของผลลัพธ์
    /*
    [75, 25, 56, 42, 96]
    [min: 25, max: 96, sum: 294]
    */
}

List<int> randIntNums(int min, int max, int count) {
    List<int> result = [ ];
    var rand = Random();
    int n;
    for (int i = 0; i < count; i++) {
        n= min + rand.nextInt(max min + 1);
        result += [n];
    }
}
```

```

        return result;
    }

    Map<String, int> minMaxAvg(List<int> data) {
        int min = data[0], max = data[0], sum = 0;

        data.forEach((element) {
            min = (element < min) ? element : min;
            max = (element > max) ? element : max;
            sum += element;
        });

        Map<String, int> result = {
            'min': min, 'max': max, 'sum': sum
        };

        return result;
    }

```

2. พารามิเตอร์แบบกำหนดค่าดีฟอลต์

ถ้าพารามิเตอร์ตัวใดของฟังก์ชัน เรามักกำหนดค่าใดค่าหนึ่งให้กับมันเป็นส่วนใหญ่ แทนที่เราจะต้องระบุค่า
 เดิมๆ ทุกครั้งเมื่อเรียกฟังก์ชัน ก็สามารถกำหนดเป็นค่าล่วงหน้าให้กับมันได้ ซึ่งเราเรียกลักษณะดังกล่าวนี้ว่า Default
 Parameter โดยหลักการที่สำคัญคือ

- พารามิเตอร์ตัวใดที่มีค่าดีฟอลต์ ให้ใช้วงเล็บ [ ] ครอบพารามิเตอร์เหล่านั้นทั้งหมด
- พารามิเตอร์ตัวใดที่มีค่าดีฟอลต์ ให้กำหนดค่าในรูปแบบ

ชนิดข้อมูล ชื่อพารามิเตอร์ = ค่าดีฟอลต์

- พารามิเตอร์ที่ไม่มีค่าดีฟอลต์ให้เขียนตามปกติ แต่ต้องอยู่ก่อนตัวที่มีค่าดีฟอลต์เสมอและไม่ต้องเขียน
 ในวงเล็บ [ ]

```
void func1 ([int a=10]) {
    ...
}
```

```
void func2 ([int min=1, int max=100]) {
    ...
}

void func3(String s, bool b, [double d=1.23, bool b2=false]) {
    ...
}
```

- ในการเรียกฟังก์ชัน หากเราต้องการให้พารามิเตอร์ตัวที่มีค่าดีฟอลต์ตรงกับค่าดังกล่าว ไม่จำเป็นต้องกำหนดค่าสำหรับพารามิเตอร์ (อาร์กิวเมนต์) ตัวนั้น และไม่ต้องเขียนในวงเล็บ [ ] ส่วนพารามิเตอร์ที่ไม่มีค่าดีฟอลต์ ต้องกำหนดค่าตามปกติ เช่น

```
func1( );           //ใช้ค่าดีฟอลต์
func1(20);          //ใช้ค่าที่กำหนดเอง

func3('hello', true); //ใช้ค่าดีฟอลต์ d=1.23, b2=false
func3('hi', false, 3.14) //b2 = false
```

3. การกำหนดค่าพารามิเตอร์แบบระบุชื่อ

เมื่อเรียกฟังก์ชัน หากเราระบุเฉพาะค่าที่เป็นอาร์กิวเมนต์ เช่น test(10, 1.5, true) ซึ่งถ้าเราดูเฉพาะโค้ดส่วนนี้จะเข้าใจได้ยากกว่าอาร์กิวเมนต์แต่ละค่านั้นหมายถึงสิ่งใด ดังนั้น เพื่อให้ดูชัดเจนยิ่งขึ้น เราสามารถเขียนชื่อพารามิเตอร์กำกับไว้ที่ค่าของอาร์กิวเมนต์แต่ละตัวหรือเพียงบางตัว แต่อย่างไรก็ตาม การจะใช้วิธีนี้ได้ ต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการเขียนพารามิเตอร์ที่ตัวฟังก์ชันให้รองรับการระบุชื่อพารามิเตอร์เมื่อเรียกใช้ฟังก์ชันได้ ดังแนวทางต่อไปนี้

- ที่ตัวฟังก์ชัน พารามิเตอร์ตัวใดที่สามารถระบุชื่อได้เมื่อเรียกฟังก์ชัน ให้ใช้วงเล็บ ( ) ครอบพารามิเตอร์เหล่านั้นทั้งหมด และต้องระบุค่าดีฟอลต์เอาไว้ล่วงหน้า
- หากพารามิเตอร์ที่ไม่ต้องระบุชื่อ ให้เขียนตามปกติ แต่ต้องอยู่ก่อนตัวที่สามารถระบุชื่อทั้งหมด และไม่ต้องเขียนในวงเล็บ ( )

```
void func1 ({int a=10}) {
    ...
}

void func2 ({int min=1, int max=100}) {
    ...
}
```

```
void func3(String s, bool b, {double d=1.23, bool b2=false}) {
    ...
}
```

- ในการเรียกฟังก์ชัน พารามิเตอร์ตัวใดที่เขียนไว้ใน { } ต้องระบุชื่อของมันเสมอ แต่ไม่ต้องเขียนในวงเล็บ { } และเนื่องจากในกรณีนี้ เรากำหนดค่าดีฟอลต์ให้กับมันด้วย ดังนั้นหากเราต้องการให้พารามิเตอร์ตัวที่มีค่าดีฟอลต์ใช้ค่าดังกล่าว ก็ไม่จำเป็นต้องกำหนดค่าสำหรับพารามิเตอร์ (อาร์กิวเมนต์) ตัวนั้น ส่วนพารามิเตอร์ที่ไม่มีค่าต้องกำหนดค่าตามปกติ

```
func1( ); //ใช้ค่าดีฟอลต์
func1(a:5); //Ok
func1(5); //Error เพราะไม่ระบุชื่อ

func3('hello', true, d:5.55, b2:false);
func3('hello', false, 0.355, false); //Error (ไม่ระบุชื่อ d, b2)
```

1.6.4 การส่งผลลัพธ์กลับจากฟังก์ชัน

เราสามารถส่งผลลัพธ์บางอย่างที่เกิดขึ้นภายในฟังก์ชัน กลับออกไปยังส่วนที่เรียกใช้ฟังก์ชัน เพื่อนำผลลัพธ์ดังกล่าวไปใช้งานอื่นๆ ต่อไป ซึ่งการส่งค่ากลับจากฟังก์ชันจะแบ่งตามลักษณะข้อมูล ดังนี้

1.6.4.1 การส่งค่ากลับแบบพื้นฐาน

ค่าที่จะส่งกลับจากฟังก์ชันในแบบพื้นฐาน จะเป็นการกำหนดชนิดข้อมูลไว้อย่างแน่นอน ซึ่งอาจเป็นชนิดพื้นฐาน เช่น int, double, bool หรืออาจเป็นคลาสต่างๆ ก็ได้ รวมถึงชนิด dynamic แต่จะเป็นชนิด var ไม่ได้ และในกรณีนี้จะต้องส่งค่ากลับไปเสมอ แต่จะส่งค่า null กลับไปไม่ได้โดยมีหลักการดังต่อไปนี้

- ที่ตัวฟังก์ชัน ให้ระบุชนิดข้อมูลผลลัพธ์ที่จะส่งกลับคืนไป ไว้ก่อนชื่อฟังก์ชัน หรือเขียนแทนคำว่า void นั่นเอง

- ภายในฟังก์ชัน หลังจากได้ผลลัพธ์มาแล้ว ให้ส่งกลับออกไปด้วยคำสั่ง return ตามด้วยข้อมูล ซึ่งข้อมูลดังกล่าวต้องเป็นชนิดเดียวกับที่ระบุไว้หน้าชื่อฟังก์ชัน

```
ชนิดข้อมูลผลลัพธ์ ชื่อฟังก์ชัน (ชนิดข้อมูล พารามิเตอร์, ...) {
    คำสั่งต่างๆ
    return ผลลัพธ์
}
```

- ในส่วนที่เรียกใช้ฟังก์ชัน หากต้องการนำค่าที่ถูกส่งกลับจากฟังก์ชันไปใช้งานต่อ ให้กำหนดตัวแปรมารับค่าดังกล่าว และตัวแปรนั้นต้องเป็นชนิดเดียวกับที่ฟังก์ชันจะส่งคืนมา หรือถ้าเราไม่สร้างตัวแปรรับค่า สามารถเรียกฟังก์ชันแทนตัวแปรในตำแหน่งที่ต้องการใช้งานได้เลย หรือถ้าต้องการแทรกผลลัพธ์ในสตริง ก็ใช้รูปแบบ \$ {ฟังก์ชัน}
- กรณีที่เราต้องเปรียบเทียบเงื่อนไขด้วย if สามารถนำคำสั่ง return ไปใส่ไว้ในแต่ละเงื่อนไขได้เลย


```

int add (int n1, int n2) {           //ส่งข้อมูลกลับเป็นชนิด int
    int x = n1 + n2;
    return x;                       //x ต้องเป็นชนิด int
}

int randomInt (int min, int max) {
    var rand = Random();
    return min + rand.nextInt(max - min + 1);
}

String oddEven (int num) {
    if (num % 2 == 0) {
        return 'Even';
    } else {
        return 'Odd';
    }
}

void main ( ) {
    int n = add(10, 20);           //n ต้องเป็นชนิด int
    var m = add(40, 50);           //m กลายเป็นชนิด int
    int a = 5, b = 15;
    dynamic p = '$a + $b = ${add(a, b)}';
    print('random num is ${randInt(1, 10)}');

    if (randInt(1, 10) < 50) {
        print('Error');
    }

    print('99 is ${oddEven(99)}');
}

```

- คำสั่ง return ที่ใช้ส่งผลลัพธ์กลับ ต้องวางไว้เป็นคำสั่งสุดท้ายของฟังก์ชัน ทั้งนี้หากเรา
กำหนดคำสั่งอื่นๆ ถัดจาก return คำสั่งนั้นจะไม่ถูกประมวลผล เช่น

```

Int increment (int n) {
    var result = n + 1;
    return result;
    print(result);          //คำสั่งนี้ไม่มีผล
}

```

1.6.4.2 การส่งค่ากลับแบบ Nullable Type

สำหรับชนิดข้อมูลแบบ Nullable ได้กล่าวมา ซึ่งหากเป็นกรณีที่ค่าจะส่งกลับอาจเป็น null ได้ ในส่วนของฟังก์ชัน เราก็คงหาว่าเครื่องหมาย ? ตามหลังชนิดข้อมูลที่จะส่งกลับ แล้วภายในฟังก์ชันอาจส่งค่ากลับแบบใดแบบหนึ่งคือ

- อาจส่งค่ากลับด้วย return ตามปกติ แต่ต้องสอดคล้องกับชนิดข้อมูลที่เขียนกำกับไว้หน้าชื่อฟังก์ชัน
- อาจส่งค่า null กลับไปด้วย return
- ไม่ส่งค่าใดๆ กลับไปเลย (ไม่มีคำสั่ง return) ซึ่งผลลัพธ์จะเป็น null โดยอัตโนมัติ

ในการเรียกใช้ฟังก์ชันที่อาจส่งค่ากลับแบบ Nullable Type เราต้องกำหนดชนิดข้อมูลของผลลัพธ์เป็นแบบ Nullable Type แล้วจัดการร่วมกับเครื่องหมายในกลุ่มนี้ตามที่ได้กล่าวไว้ เช่น if-null หรือ nullable-aware เป็นต้น โดยส่วนใหญ่แล้ว การส่งค่ากลับแบบ Nullable Type มักเป็นกรณีที่ผลลัพธ์ขึ้นกับเงื่อนไข เช่น หากค่าบางอย่างหรือพารามิเตอร์ที่รับเข้ามาไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะใช้ประมวลผลได้ ก็อาจส่งค่า null กลับไป เป็นต้น

```
String? digitToText (int digit) {
    var text = [
        'zero', 'one', 'two', 'three', 'four',
        'five', 'six', 'seven', 'eight', 'nine'
    ];
    If (digit >= 0 && digit <= 9) {
        return text;
    } else {
        return null;
    }
}

void main ( ) {
    String? minus5 = digitToText(-5);
    print(minus5);    //null
    String? minus1 = digitToText(-1) ?? 'error!';
    print(minus1);    //error!
    String? num = digitToText(5);
    print(num);       //five
}
```

1.6.4.3 การส่งค่ากลับแบบชุดข้อมูล

นอกจากการส่งค่ากลับเป็นชนิดข้อมูลพื้นฐานหรือคลาสดังที่กล่าวมาแล้ว หากผลลัพธ์มีข้อมูลมากกว่า 1 ค่า เราอาจส่งกลับในแบบชุดข้อมูล เช่น ลิสต์ หรือแมป ซึ่งในกรณีนี้ ก็ใช้หลักการเดิมทั้งหมด โดยระบุชนิดข้อมูลส่งกลับเป็น List หรือ Map ไว้หน้าชื่อฟังก์ชัน แล้วภายในฟังก์ชันก็สร้างรายการข้อมูลชนิดดังกล่าว จากนั้นก็ส่งกลับด้วยคำสั่ง return ตามปกติ เช่น

```

void main ( ) {
    List<int> nums = randIntNums(1, 100, 5);
    print(nums);
}

List<int> randIntNums (int min, int max, int count) {
    var range = Random();
    List<int> result = [ ];
    Int n;
    for(int i = 0; i < count; i++) {
        n = min + range.nextInt(max - min + 1);
        result += [n];
    }
    return result;
}

```

1.6.5 ฟังก์ชันแบบ Arrow

ฟังก์ชันที่เราสร้างขึ้น มีเพียงคำสั่งเดียว สามารถเขียนแบบลดรูปให้สั้นลงซึ่งเรียกว่า Arrow Function โดยมีหลักการพื้นฐานดังนี้

- ใช้เครื่องหมาย > หรือ => เชื่อมโยงระหว่างส่วนชื่อฟังก์ชัน กับส่วนที่เป็นตัวฟังก์ชัน
- ส่วนที่เป็นตัวฟังก์ชัน ไม่ต้องเขียนในบล็อกรวงเล็บ ( )
- ถ้ามีการคืนค่ากลับไป ไม่ต้องใช้คำสั่ง return โดยผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น จะถูกส่งออกไปโดยอัตโนมัติ

ตัวอย่างโค้ดเปรียบเทียบระหว่างฟังก์ชันแบบปกติ (Regular) กับฟังก์ชันแบบ Arrow มีดังต่อไปนี้

ตัวอย่างโค้ดที่ 1

Regular Function

```

int add (int a, int b) {
    return a + b;
}

```

Arrow Function

```

Int add (int a, int b) => a + b;

```

ตัวอย่างโค้ดที่ 2

Regular Function

```
int randInt (int min, int max) {  
    var rand = Random( );  
    return min + rand.nextInt(max-min+1);  
}
```

Arrow Function

```
int randInt(int min, int max) => min + Random().nextInt(max-min+1);
```

การเรียกใช้ฟังก์ชันแบบ Arrow ก็ใช้หลักการเดิมดังนี้

```
int a = add(5, 15);  
int r = randInt(1, 10);
```

คำสั่ง ให้นักศึกษาเขียนคำตอบตามที่โจทย์กำหนดให้ถูกต้อง (สามารถแนบรูปโค้ดและผลลัพธ์คำตอบของโปรแกรมได้)

1. กำหนดให้ List<String> fruits = ["apple", "orange", "mango"] และใช้ Method ของ List ทำดังข้อต่อไปนี้
  - 1.1 แทรก "dragonfruit" ไว้หน้า "apple"
  - 1.2 เพิ่ม "pineapple" ไว้หลังสุด
  - 1.3 ลบ "orange" ออก
  - 1.4 print ผลลัพธ์สุดท้ายให้เป็น [dragonfruit, apple, mango, pineapple]

```
1 void main() {  
2     List<String> fruits = ["apple","orange","mango"];  
3     fruits.insert(0,"dragonfruit");  
4     fruits.add("pineapple");  
5     fruits.remove("orange");  
6     print(fruits);  
7 }  
8  
9 |
```

PROBLEMS OUTPUT DEBUG CONSOLE TERMINAL PORTS

```
PS C:\Users\Master> dart "c:\Users\Master\Desktop\DevApp\lab2\lab2-1.dart"  
[dragonfruit, apple, mango, pineapple]  
PS C:\Users\Master>
```

2. เขียนฟังก์ชัน `max(List<int> dat)` หาค่า **max** ของ `dat` เช่น `List<int> dat=[1,2,3,-4]` ให้ คืนค่า 3

```
Run | Debug
1 void main() {
2   List<int> dat = [1,2,3,-4];
3   print(max(dat));
4 }
5
6 int max(List<int> dat){
7   int max = 0;
8   dat.forEach((element) {
9     max = (element > max) ? element : max;
10  });
11  return max;
12 }
13
```

PROBLEMS OUTPUT DEBUG CONSOLE TERMINAL PORTS

```
PS C:\Users\Master> dart "c:\Users\Master\Desktop\DevApp\lab2\lab2-2.dart"
3
PS C:\Users\Master>
```

3. จงเติมคำในช่องที่เว้นว่างให้ถูกต้อง เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ตาม Output แสดง

Output

```
{id: 1, name: ninja, salary: 20000}
```

```
void toDict(int? id, String? name, double? salary) {  
    Map<String, dynamic> dict = {  
  
        "id": id,  
        "name": name,  
        "salary": salary  
  
    };  
    print(dict);  
}  
  
void main () {  
    toDict(1, "ninja", 20000);  
}
```


4. เขียน function `sum(List<double> dat)` หาค่า `sum` ของ `dat` เช่น `List<double> dat=[2,-3.5,5.5]` ให้ คืนค่า 4

```
Run | Debug
1 void main() {
2     List<double> dat = [2,-3.5,5.5];
3     print(sum(dat));
4 }
5
6 double sum(List<double> dat){
7     double result = 0;
8     dat.forEach((element) {
9         result += element;
10    });
11    return result;
12 }
13
```

PROBLEMS OUTPUT DEBUG CONSOLE TERMINAL PORTS

```
PS C:\Users\Master> dart "c:\Users\Master\Desktop\DevApp\
4.0
PS C:\Users\Master>
```

5. หาค่า min และ max จาก Method / function ของ List โดยให้สมมติตัวเลขใน List 10 จำนวน

```
Run | Debug
1  void main() {
2      List<int> dat = [2,4,6,8,10,1,3,5,7,9];
3      MinandMax(dat);
4  }
5
6  void MinandMax(List<int> dat){
7      int min,max;
8      dat.sort();
9      min = dat.first;
10     max = dat.last;
11     print("min : $min , max : $max");
12 }
13 |
```

PROBLEMS   OUTPUT   DEBUG CONSOLE   TERMINAL   PORTS

```
PS C:\Users\Master> dart "c:\Users\Master\Desktop\DevApp\lab
min : 1 , max : 10
PS C:\Users\Master>
```

6. หาค่า **sum** จาก Method / function ของ List โดยให้สมมติตัวเลขใน List 10 จำนวน

```
Run | Debug
1 void main() {
2   List<int> dat = [2,4,6,8,10,1,3,5,7,9];
3   print(sum(dat));
4 }
5
6 int sum(List<int> dat){
7   int result = 0;
8
9   dat.forEach((element) {
10    result += element;
11  });
12  return result;
13 }
14
```

PROBLEMS OUTPUT DEBUG CONSOLE TERMINAL PORTS

```
PS C:\Users\Master> dart "c:\Users\Master\Desktop\DevApp\lab2\lab2-5.dart"
55
PS C:\Users\Master>
```

5. สรุปผลการทดลอง

จากการทดลอง พบว่า การใช้งาน List ในภาษา Dart มีการทำงานการเรียงลำดับเหมือนกับ Array ในภาษา C/C++ ทำให้สามารถทำความเข้าใจได้ง่าย การใช้ Method / Function สามารถช่วยในการเขียนคำสั่งที่ต้องการได้ เช่น `dat.add()` คือการใช้ Method เพื่อเพิ่มข้อมูลเข้าไปใน List `dat` และ การใช้ Property เข้าถึงข้อมูลจาก List ได้ เช่น `dat.first` จะแสดงข้อมูลตัวแรกออกมา

6. คำถามหลังการทดลอง

6.1 List และ Map แตกต่างกันอย่างไรร

แตกต่างกันที่การเรียกใช้งาน และ การเก็บข้อมูล โดย List จะเก็บข้อมูลเหมือน array แต่ map จะเก็บข้อมูล Key - value

6.2 การเขียนพารามิเตอร์แบบกำหนดค่าดีฟอลต์ไว้ก่อน มีข้อดีอย่างไร

การเขียนพารามิเตอร์แบบกำหนดค่าดีฟอลต์ไว้ก่อน มีข้อดีคือ เมื่อไม่มีข้อมูลเข้า ก็จะใช้ข้อมูลตามค่าดีฟอลต์

6.3 การเขียนฟังก์ชันแบบปกติ (regular function) แตกต่างกับ การเขียนฟังก์ชันลูกศร (arrow function) อย่างไร

การเขียนฟังก์ชันแบบปกติจะสามารถเขียนได้หลายคำสั่งในฟังก์ชันเดียว แต่ การเขียนฟังก์ชันลูกศร จะเขียนคำสั่งได้คำสั่งเดียว เท่านั้น